

PARAULA I VIDA

«Escolta la veu de la Creació»

Aquest és el tema i la invitació del **Temps ecumènic de la Creació 2022** que va començar el dia 1 de setembre i es clourà el dia 4 d'octubre, festa de Sant Francesc d'Assís. És un moment especial perquè tots els cristians preguem i cuidem junts la nostra casa comuna, i una oportunitat per a conrear la nostra «conversió ecològica», com a resposta a la «catàstrofe ecològica» anunciada per Sant Pau VI ja el 1970.

La veu de la Creació és un **cant dolç** que lloa el Creador i alhora és un que es queixa del maltractament humà. El cant dolç convida a practicar una «espiritualitat ecològica», atenta a la presència de Déu en el món natural, ja que no estem desconnectats de les altres criatures. Per als deixebles de Crist aquesta experiència lluminosa reforça la consciència que «*tot ha vingut a l'existència per mitjà de la Paraula i res del que existeix no hi ha vingut sense ella*» (Jo 1,3). En aquest Temps de la Creació, tornem a pregar a la gran catedral de la creació, cantant amb totes les criatures: «*Que tot el que respira lloï el Senyor*» (Sl 150,6).

Malauradament, aquesta cançó dolça va acompanyada d'un crit amarg. És la germana mare terra la que clama. A causa dels nostres excessos consumistes, gemega i suplica que aturem els nostres abusos i la seva destrucció. Són, doncs, totes les criatures les que criden i també són els més pobres entre nosaltres els que criden. Exposats a la crisi climàtica, els pobres són els qui més pateixen l'impacte de les sequeres, les inundacions, els huracans i les onades de calor, que segueixen essent cada cop més intensos i freqüents. A més, criden els pobles natius. Degut als interessos econòmics depredadors, els seus territoris ancestrals estan essent envaïts i devastats pertot ar-

reu, i llencen «un clam que crida al cel» (*Estimada Amazònia*, 9). També els joves criden, exigeixen que limitem el col·lapse dels ecosistemes del nostre planeta.

Cal penediment i canviar els estils de vida i els sistemes perjudicials, amb una relació diferent amb els altres i amb la creació. L'estat de degradació de la nostra casa comuna mereix atenció. Com a persones de fe, sentim la responsabilitat d'actuar en el nostre comportament diari, en consonància amb aquesta necessitat de conversió personal i comunitària. També la comunitat de nacions està cridada a comprometre's, amb un esperit de màxima cooperació, especialment en les reunions de les Nacions Unides dedicades a la qüestió mediambiental.

La cimera sobre el clima COP27 al Caire (Egipte) el proper novembre, espera aplicar el límit de l'augment de la temperatura a 1,5 °C. A la base de tot hi ha d'haver l'aliança entre l'ésser humà i el medi ambient, mirall de l'amor creador de Déu. Alhora, la cimera COP15 sobre la biodiversitat, que se celebrarà el desembre al Canadà, oferirà a la bona voluntat dels governs una oportunitat important per adoptar un nou acord multilateral queaturi la destrucció dels ecosistemes i l'extinció de les espècies.

Està naixent una nova mentalitat respectuosa amb l'ecologia i molt preocupada pel canvi climàtic. La calor desmesurada del passat estiu i els fenòmens naturals tan extrems que estem sofrint arreu del món, ens porta a l'oració. Preguem perquè les cimeres COP27 i COP15 puguin unir la família humana per abordar amb decisió la doble crisi del clima i la reducció de la biodiversitat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

XXX Curs per a organistes d'Església a Montserrat

L'Abadia de Montserrat va organitzar, del 22 al 27 d'agost, el XXX Curs per a organistes d'Església, seguint la tradició que van iniciar la mateixa Abadia i la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense. El coordinador és el Gmà. Ramon Oranias, Monjo benedictí de Montserrat. Una trentena d'assistents van seguir tots els crèdits del curs i van obtenir el Diploma. El dia de l'entrega dels diplomes fou el dissabte 27 d'agost a la sala de la façana de l'Abadia de Montserrat, i fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, i el Gmà. Diaca Ramon Oranias, OSB. Mons. Vives va agrair en nom dels bisbes de Catalunya el treball quasi sempre desinteressat que els organistes d'Església dediquen a les seves comunitats parroquials.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar com a éssers humans (II)

En la lògica transhumana, la llibertat és primària a la naturalesa. L'ésser humà és radicalment lliure i mitjançant la col·laboració de les biotecnologies pot fer realitat tots els seus somnis.

L'argument determinista queda esmicolat. No hi ha una naturalesa pètria, impossible de modificar. Cada ésser humà pot ser el que desitja esdevenir; pot desafiar els límits naturals que li són imposats de bell antuvi en néixer i recrear-se indefinidament.

Tinc capacitat de modificar les meves qualitats fenotípiques, de millorar les meves destreses naturals i de crear-ne de noves, desafiant l'espai, el temps, els topalls propis de la condició humana. Fins i tot, puc ser lliure de morir o de no morir. Ni tan sols la mort es planteja com un fet irreversible i fatal.

Contra el determinisme biològic, els transhumanistes defensen l'indeterminisme antropològic. Des del paradigma transhumanista, es refusa, doncs, la idea d'una naturalesa humana fixa i es-

tàtica, d'una substància individual de naturalesa racional.

L'ésser humà és un ésser indeterminat, que no posseeix cap naturalesa en si mateix, ni és la imatge de cap ésser superior. Es crea mitjançant els artefactes tècnics, es determina a si mateix i es dona la seva pròpia forma i el seu *telos*. Tot és obert: tant el seu present com el seu futur. L'únic fix és el passat, però, pot esborrar-lo o modificar-lo si li interessa, perquè la consciència del passat depèn de la memòria i la memòria està ubi-

cada en una àrea del cervell. No està cridat a ser un esclau dels esdeveniments que van tenir lloc en el passat, ni haver de viure instal·lat en un cos que no ha escollit i li ha vingut donat per naixement.

Té capacitat i destresa per construir el món que habita, però, a la vegada, per construir-se a si mateix amb els objectes i els artefactes que elabora amb la seva intel·ligència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Escucha la voz de la Creación»

Éste es el tema y la invitación del **Tiempo Ecu­ménico de la Creación 2022** que comenzó el día 1 de septiembre y se clausurará el día 4 de octubre, fiesta de San Francisco de Asís. Es un momento especial para que todos los cristianos oremos y cuidemos juntos nuestra casa común, y una oportunidad para cultivar nuestra «conversión ecológica», como respuesta a la «catástrofe ecológica» anunciada por San Pablo VI ya en 1970.

La voz de la Creación es un **canto dulce** que alaba al Creador y al mismo tiempo es un **grito amargo** que se queja del maltrato humano. El canto dulce invita a practicar una «espiritualidad ecológica», atenta a la presencia de Dios en el mundo natural, puesto que no estamos desconectados de las demás criaturas. Para los discípulos de Cristo esta experiencia luminosa refuerza la conciencia de que «*por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho*» (Jn 1,3). En este Tiempo de la Creación, volvemos a rezar en la gran catedral de la creación, cantando con todas las criaturas: «*todo ser que aliena alabe al Señor*» (Sl 150,6).

Desgraciadamente, esta canción dulce va acompañada de un grito amargo. Es la hermana madre tierra la que clama. Debido a nuestros excesos consumistas, gime y suplica que detengamos nuestros abusos y su destrucción. Son, pues, todas las criaturas las que claman y también son los más pobres entre nosotros los que claman. Expuestos a la crisis climática, los pobres son quienes más sufren el impacto de las sequías, las inundaciones, los huracanes y las olas de calor, que siguen siendo cada vez más intensas y frecuentes. Además, claman los pueblos nativos. Debido a los intereses económicos depredadores, sus territorios ancestrales están siendo invadidos y devastados por todas partes, y lanzan «un grito que clama al cielo» (*Querida Amazonia*, 9). También los jóvenes claman, exigen que limitemos el colapso de los ecosistemas de nuestro planeta.

Hace falta arrepentimiento y cambiar los estilos de vida y los sistemas perjudiciales, con una relación diferente con los demás y con la creación. El estado de degradación de nuestra casa común merece atención. Como personas de fe, sentimos la responsabilidad de actuar en nuestro comportamiento diario, en consonancia con esta necesidad de conversión personal y comunitaria. También la comunidad de naciones está llamada a comprometerse, con un espíritu de máxima cooperación, especialmente en las reuniones de Naciones Unidas dedicadas a la cuestión medioambiental.

La cumbre sobre el clima COP27 de El Cairo (Egipto) el próximo noviembre, espera aplicar el límite del aumento de la temperatura a 1,5 °C. En la base de todo debe estar la alianza entre el ser humano y el medio ambiente, espejo del amor creador de Dios. Así mismo, la cumbre COP15 sobre la biodiversidad, que se celebrará en diciembre en Canadá, ofrecerá a la buena voluntad de los gobiernos una oportunidad importante para adoptar un nuevo acuerdo multilateral que detenga la destrucción de los ecosistemas y la extinción de las especies.

Está naciendo una nueva mentalidad respetuosa con la ecología y muy preocupada por el cambio climático. El calor desmedido del pasado verano y los fenómenos naturales tan extremos que estamos sufriendo en todo el mundo, nos lleva a la oración. Recemos para que las cumbres COP27 y COP15 puedan unir a la familia humana para abordar con decisión la doble crisis del clima y de la reducción de la biodiversidad.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Festa de Sant Gil i Jornada de Pregària per la Creació al Santuari de Núria

L'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir el dia 1 de setembre la Festa de Sant Gil, que se celebra tradicionalment al Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Núria, tot coincidint amb la celebració de la Jornada de Pregària per la Cura de la Terra. Va reunir un bon nombre d'autoritats i fidels per tal de venerar la Mare de Déu i celebrar el tradicional Dia dels Pastors que honren el seu sant protector Sant Gil.

La celebració eucarística, acte central de la diada, es va celebrar a l'esplanada de la basílica per facilitar la participació dels fidels i fou celebrada per Mons. Vives i pel Bisbe emèrit de Niça, Mons. André Marceau, que fou també Bisbe de Perpinyà-Elna, i que estava al santuari amb un grup de pelegrins francesos de la seva actual parròquia, Sallagouse, a la Cerdanya francesa. També van concelebrar el Vicari general i Representant personal del Copríncep a Andorra, Mn. Josep M. Mauri; el Secretari general del Bisbat d'Urgell, Mn. David Codina; Mn. Gabriel Casanovas, Rector del Seminari diocesà d'Urgell; el P. Jorge Armando Moncayo, Administrador parroquial de Ribes de Freser i la Vall de Núria; així com altres preveres de Catalunya i de la Cerdanya francesa. Van assistir-hi els seminaristes i els cants de la Missa foren solemnitats per la coral parroquial de Ribes de Freser.

Els actes es van iniciar amb la recepció d'autoritats a l'estació del Cremallera de Ribes Vila, on ja es van poder saludar Mons. Vives i les autoritats civils assistents: el Vicepresident del Govern i Conseller de

Polítics Digitals i Territori, Jordi Puigneró; la Presidenta de Ferrocarrils de la Generalitat, Marta Subirà; l'Alcaldessa de Ribes de Freser; el President de la Diputació de Girona; el President i Vicepresident de la Cambra de Comerç de Girona; i el President del Consell Comarcal del Ripollès. A Queralbs es va incorporar l'Alcaldessa d'aquest municipi.

A l'arribada a Núria es va visitar la nova exposició «Queralbs i Núria una història compartida en imatges, Nicolau Comas un fotògraf dels anys 20», presentada pel seu Comissari, Toni Anguera. Després es lliurà el guardó a Vall de Núria d'«Establiments Històrics» de la Cambra de Comerç de Girona.

A continuació se celebrà la missa solemne amb presència de totes les autoritats i dels fidels assistents, que omplien l'esplanada de davant del Santuari-Basílica. Mons. Vives va subratllar com celebrar la Festa de Sant Gil el dia 1 de setembre tenia un valor fortament simbòlic: el primer dia de setembre, des-

Recordant la carta de Sant Pau als Romans, Mons. Vives exhortà a tenir cura dels qui tenim a prop tot «vencent el mal amb el bé, enamoreu-vos del bé, sigueu persones que es donen amor sense

fingir». I acabava la lectura, recordant que «l'esperança us ompli d'alegria». Finalment, Mons. Vives glossà l'Evangeli proclamat de Mateu 28, on Jesús mana als apòstols «aneu i bategeu en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant» indicant que la missió és per a tots els batejats que hem de col·laborar amb Ell en el servei i amor als germans. Això sí, Déu no ens deixa mai sols per fer-ho, i ens dona la força de l'Esperit Sant per superar les dificultats: «sapiguen que jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

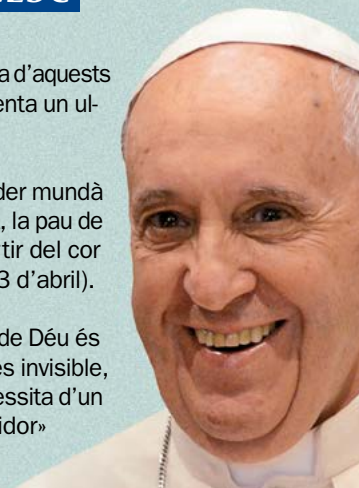
@Pontifex_es: «Si volem verificar la nostra pertinença a Crist, vegem com ens comportem amb els qui ens han ferit. El Senyor ens demana que responguem com Ell ho fa amb nosaltres. No ens separa en bons i dolents, en amics i enemics. Per a Ell tots som fills estimats» (12 d'abril).

@Pontifex_es: «Les armes de l'Evangeli són l'oració, la tendresa, el perdó i l'amor gratuït al proïsme, a tot proïsme. És així com es porta la pau de Déu al

món. Per això, l'agressió armada d'aquests dies, com tota guerra, representa un ultratge a Déu» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «Mentre el poder mundà deixa només destrucció i mort, la pau de Crist edifica la història, a partir del cor de cada home que l'acull» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «La presència de Déu és tan humil, amagada, a vegades invisible, que per a ser reconeguda necessita d'un cor preparat, despert i acollidor» (14 d'abril).

prés de vacances, comença un nou curs pastoral, educatiu, polític, i va demanar a la Mare de Déu de Núria i a Sant Gil que ajudessin el poble de Déu a començar de nou, recomençar, renéixer, ressuscitar, a la vida. Déu és creador i sempre fa renéixer la història humana. Animà els fidels a defugir tot pessimisme i desesperança i a confiar en Déu, que sempre ens acompanya en la vida. Va animar a no «abaratar el somni», tenint present la tenacitat i empena que van aconseguir, fa 90 anys, que es portés el tren cremallera al Santuari de Núria sota l'impuls del Bisbe Justí Guitart entre d'altres.

Comentà que a la primera lectura proclamada del profeta Jeremies, aquest recordava al poble desanimat, que «Déu prepara un futur d'esperança». En llegir la vocació de Jeremies, aquest li diu a Déu que és massa jove i que no ho sabrà fer i Déu li recorda que «poso les meves paraules a la teva boca» i l'impulsa a anar endavant en la missió de ser portador d'esperança sense por de la seva joventut inexpert. L'Arquebisbe animà tots els batejats a ser portadors d'aquesta esperança que Déu ens dona i en la Jornada de Pregària per la Cura de la Creació demanà de saber valorar el gran do de la Creació, a respectar el medi ambient i a ser constructors d'una ecologia integral que tingui en compte tots els éssers vius, posant en el centre la persona humana, especialment, els més necessitats: pobres, malalts, tristos i desesperançats. Animà a lloar Déu en la seva creació i alhora a saber-la respectar i estimar amb els gestos del dia a dia que tots podem fer.

Davant l'ermita, el Bisbe emèrit de Niça, Mons. Marceau, va agrair als fidels l'acollida que li van prestar i va demanar la protecció per a tots ells de Maria. L'Arquebisbe Joan-Enric va voler agrair al P. Jorge Armando Moncayo —que tornarà el proper mes d'octubre a la seva diòcesi originària de Mocoa-Sibundoy, a l'Amazònia colombiana, després d'haver acabat els seus estudis a Barcelona— el seu lliurament pastoral al servei de les Parròquia de Vall de Ribes i Cerdanya.

Seguidament va tenir lloc la processó amb la imatge de la Mare de Déu portada pels pastors fins a l'Ermita de Sant Gil, mentre es cantaven els goigs de Sant Gil i de la Mare de Déu de Núria.

Festa de la Mare de Déu d'Horta

El dia 4 de setembre de 2022 es va celebrar la XXXVII Festa de la Mare de Déu de l'Horta, que com és tradició té lloc cada primer diu-

menge de setembre a l'Ermita d'Ivars d'Urgell. En absència del Rector, Mn. Carles Ospina, que es trobava de viatge al seu país, va presidir l'ofici religiós el Diaconat Mn. Josep Cava amb la Celebració de la Paraula. El bon temps va acompanyar i unes 200 persones van participar en la festa, alguns eren ivarsencs que viuen fora vila i acudeixen cada any a la festa. També hi eren presents l'Alcalde Joan Carles Sánchez, acompanyat d'alguns regidors i regidores i el President de l'Associació Amics de l'Horta, Enric Saltiveri, i membres de la Junta, així com representants d'entitats socials i culturals del poble. En acabar l'acte, celebrat a l'exterior del santuari, els assistents van venerar la imatge de la Mare de Déu de l'Horta. Com a mostra d'agraïment l'Associació va entregar una planta a totes les persones assistents a la festa mariana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats els sants metges), germans mrs. de Síria, patrons dels metges i dels farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); **Lleida:** ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dijous [Dn 7,9-19 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Els Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Ra-

fael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Divendres [Jb 38,1.12-21; 40,3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. i dra. de l'Església, carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ha 1,2-3;2,2-4 / Sl 94 / 2Tm 1,6-8.13-14 / Lc 17,5-10]. Sants Àngels de la Guarda; **Lleida:** □ Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat (1946). Sant Sadurní, ermità a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

JORNADA DEL MIGRANT

Només si sumem a tots podrem construir un veritable futur

Aquest diumenge 25 de setembre, l'Església ens demana celebrar i viure la Jornada Mundial del Migrant i el Refugiats amb un títol ben il·luminador «Aquí construïm el futur amb els migrants i els refugiats». Aquest serà el missatge que volem fer ressonar en el cor dels nostres fidels: construir el futur plegats. I no només en volem parlar en les nostres comunitats parroquials, sinó que també arreu on ens donin veu per proclamar-ho alt i fort, i sense mitges tintes.

El mil·lenni ha començat ben accidentat en molts sentits: més i nous conflictes bèl·lics, la crisi econòmica, la crisi ecològica, una pandèmia, i també la manca de llibertats i de dignitat de les persones. No veiem ara més urgent la necessitat de construir i fer possible un futur per a nosaltres i les noves generacions...? Sembla que el compte enrere d'una gran crisi mundial ha començat, i hem de treballar per poder aturar aquest rellotge infernal. Pot resultar una feina feixuga, i l'hem de fer entre tots: no hem de deixar fora d'aquest projecte a ningú, i tampoc aquells que viuen en la invisibilitat, per la seva vulnerabilitat. Parlem dels migrants i refugiats que arriben cada dia a la recerca d'una nova oportunitat, fugint de les situacions d'injustícia, de guerra, i també de persecució religiosa.

El papa Francesc prega en el seu missatge de la Jornada: «Senyor, feu-nos constructors del vostre Regne juntament amb els migrants i els refugiats i amb tots els habitants de les perifèries». Al rebuï d'aquesta proposta, cal bastir aquesta nova ciutat, la nova Jerusalem de la concòrdia, del diàleg, del saber caminar totes i tots junts, des de la singularitat de les races, les cultures, les religions però amb un mateix objectiu: construir el veritable Regne de Déu.

Sovint són els novinguts els que fan els treballs menys cobejats socialment (ja sigui per l'esforç, per les difícils condicions de treball i de sou) i alhora molt necessaris. La societat s'ha acostumat a estigmatitzar-los: s'allarga el procés de regularització dels seus papers i se'ls considera ciutadans de segona, s'hi apunta com el problema de tot el que ens passa. Però, la realitat és que, moltes vegades, aporten una solució: en el treball, en la millora de la natalitat, valorant la família. Només cal mirar i admirar algunes de les nostres parròquies on, frec a frec, migrants —i darrerament refugiats de la guerra d'Ucraïna— i oriünds miren de viure i coniar, miren de saber treballar junts per construir aquest nou món, per deixar enrere aquesta civilització que s'aigualeix pel pecat de la vanitat, el materialisme i un egocentrisme sense mesura.

Em sembla que, per a construir un futur diferent a l'actual, ens caldrà aixecar entre tots unes fortes bastides de fraternitat universal. Refer i sanar aquest cor del món, que volem que torni a batejar amb força, fent arribar la sang de la Vida a tothom, sense distinció pel lloc d'origen o per la paperassa que duiguin o no duiguin.

Que les nostres parròquies i les nostres comunitats siguin, com veiem en el logotip del «punter senyalitzador» dibuixat en el cartell de la campanya, un lloc de bon trobar, ben indicat, obert a totes i a tots, un lloc bo i segur per a tots ells: migrants i refugiats. Us esperem i us necessitem per construir aquest veritable futur.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat episcopal de Càritas

Diuenge XXVI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin»

De vegades pensem que és possible tenir riquesa i pensar en els pobres i no ens adonem que la riquesa fa que els pobres es tornin invisibles als nostres ulls. La primera lectura ho retrata molt bé: *S'estiren en llits de marfil..., mengen els anyells més tendres..., beuen el vi en grans copes i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep.* La riquesa ens tanca en el nostre món i ens impedeix tenir ulls per a veure els germans. És el que li passa també *al ric* de l'evangeli (no té nom: qualsevol de nosaltres pot ser aquest ric). *Aquest ric anava vestit de porpra i de lli finíssim i cada dia celebrava festes esplèndides.* Podem dir que no robava, que feia servir els seus diners. Però *un pobre que es deia Llätzer* (els pobres tenen nom i cognoms) s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Però aquest no el veu; es troba massa ocupat en els seus plaers; Llätzer se li ha tornat invisible. Després tanmateix canvien les coses: *El pobre morí i els àngels el portaren a la falda d'Abraham; el ric també morí i el van sepultar.* Ja es veu que la situació és ben diferent. Ho diu el text: *Estant en un lloc de turments... Ara sí que veu Llätzer, ara sí compta amb ell, però ja és massa tard tal com diu Abraham: Entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa tant que si algú volgués passar del lloc on sec jo cap on sou vosaltres, no podria.* I convençut que per ell no pot fer res demana a Abraham que envii Llätzer a convèncer els seus germans. Però Abraham és molt clar: *Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin.* I subratlla: *Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer.* Pau ens recomana: *Busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor...* La riquesa ens encega, ens impedeix estimar els germans, practicar la justícia, l'amor. És la Paraula de Déu qui ens ho diu: ja no ens cal res més.

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 6,1a.4-7)

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats als estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vidors.»

► Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 6,11-16)

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

► Lectura de l'Evangelio segons sant Lluç (Lc 16,19-31)

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on soc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." El ric digué: "Llavors, pare, et prego que m'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobarlos algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 6,1a.4-7)

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de aquellos que se sienten seguros en Sión, confiados en la montaña de Samaria! Se acuestan en lechos de marfil, se arrellanan en sus divanes, comen corderos del rebaño y terneros del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los deportados, y se acabará la orgía de los disolutos.»

► Salmo responsorial (145)

R. *¡Alaba, alma mía, al Señor!*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 6,11-16)

Hombre de Dios, busca la justicia, la piedad, la fe, el amor, la paciencia, la mansedumbre. Combate el buen combate de la fe, conquista la vida eterna, a la que fuiste llamado y que tú profesaste noblemente delante de muchos testigos.

Delante de Dios, que da vida a todas las cosas, y de Cristo Jesús, que proclamó tan noble profesión de fe ante Poncio Pilato, te ordeno que guardes el mandamiento sin mancha ni reproche hasta la manifestación de nuestro Señor Jesucristo, que, en el tiempo apropiado, mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único que posee la inmortalidad, que habita una luz inaccesible, a quien ningún hombre ha visto ni puede ver. A él honor y poder eterno. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,19-31)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banqueteaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaros estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico; y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado. Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaros en su seno, y gritando, dijo: "Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaros que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas". Pero Abrahán le dijo: "Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaros, a su vez, males: por eso ahora él es aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y, además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que los que quieran cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros". Él dijo: "Te ruego, entonces, padre, que le mandes a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también ellos vengán a este lugar de tormento". Abrahán le dice: "Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen". Pero él le dijo: "No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán". Abrahán le dijo: "Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto".»